

Шовгур В. О., здобувач вищої освіти 2 курсу магістратури спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”,
Науковий керівник – Цвігун А.Т., доктор с.-г. н., професор, член-кореспондент
НААН України
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ВИРОЩУВАННЯ МОЛОДНЯКУ ГУСЕЙ НА ЖИРНУ ПЕЧІНКУ НА ПТАХОФАБРИЦІ “СНЯТИНСЬКА НОВА”

Гусівництво, як підгалузь птахівництва, дає можливість виробляти продукцію птиці з використанням значної кількості зелених, соковитих та грубих кормів при мінімальних витратах концентрованих кормів, тобто, не є настільки серйозним конкурентом людини у споживанні зернових, яким є, наприклад, виробництво м’яса бройлерів [3]. Окрім того, гуси здатні споживати і засвоювати велику кількість клітковини і при цьому стрімко набирати живу масу [4]. Неабияким попитом у світі користується така продукція гусівництва, як велика жирна печінка, високоякісний гусячий жир та гусяче масло, практично незамінна перо-пухова сировина, гусячі пухові шкірки, пір’я для воланів тощо. Жирна гусяча печінка – делікатесний високопоживного продукт чудового смаку, з приємним запахом. З неї готують вишукані та витончені страви [1].

При спеціальній (примусовій) відгодівлі від гусей отримують велику жирну печінку масою у середньому 400-900 г та високоякісний внутрішній жир масою до 1200 г на голову. Зараз на світовому ринку ціна 1 кг сирової великої жирної гусячої печінки коливається у межах 30-40 доларів США [2].

Метою роботи є теоретичне та експериментальне обґрунтування технологічних рішень інтенсивного спрямованого вирощування, утримання й відгодівлі гусей на жирну печінку в умовах птахофабрики “Снятинська нова”.

Матеріалом для досліджень були раціони годівлі та динаміка продуктивності, а об’єктом – продукти забою гусей.

Дослідження тривали протягом 2018-2019 років. Для досліду, який проводили за методом груп-аналогів, було відібрано 60 гусей 77-денного віку яких розділили на 2 групи, по 30 голів у кожній, окремо самців і самиць. Перші група була контрольною, друга – дослідною в якій до раціону додавали 0,1% сухого препарату свинячої жовчі.

У період з 11-го тижня гусям згодовували повнораціонний комбікорм з рівнем сирого протеїну 16% та обмінної енергії 1,21 МДж в 100 г корму.

Упродовж дослідів проводився облік збереженості поголів’я, вагового росту перепелів та обчислювалися абсолютний, середньодобовий і відносний прирости їх живої маси, а також витрати кормів на 1 кг приросту живої маси.

У період примусового відгодівлі корм птиці роздають за допомогою спеціальної машинки зі шнековим робочим органом. Розрахована машинка на подачу цільного зерна кукурудзи.

Техніка відгодівлі гусей: витягнуту з клітки птицю фіксували на машинці з правої від себе сторони. Лівою рукою захоплювали голову гусака і здавлювали її в основі дзьоба вказівним і великим пальцями. У відкритий дзьоб вводили палець лівої руки і придавлювали язик до нижньої щелепи. Обережно вводили трубку, заздалегідь змащену жиром, в стравохід (до зобу).

Після цього натискали педальний перемикач привода робочого органу машинки і наповнювали стравохід кормовою сумішшю, рівномірно відсуваючи правою рукою птицю від машинки і контролюючи заповнення стравоходу. Правою рукою закривали дзьоб, для того щоб птах не вдихала повітря, і витягали її шию вертикально вгору, для того щоб корм не потрапив в гортань. Після цього він вказівним і великим пальцями лівої руки 3-4 рухами пересували корм вниз по стравоходу.

Режим відгодівлі гусей на жирну печінку при 8-кратному прийомі корму наведено в таблиці 1.

Таблиця 1. Режим відгодівлі гусей при 8-кратному прийомі корму, години доби

Годівля	Дні відгодівлі			
	1-3	4-6	7-8	10-21
1-ша	8 ⁰⁰	8 ⁰⁰	6 ⁰⁰	6 ⁰⁰
2-ша	15 ⁰⁰	11 ⁰⁰	9 ⁰⁰	9 ⁰⁰
3-ша		15 ⁰⁰	12 ⁰⁰	12 ⁰⁰
4-ша		18 ⁰⁰	15 ⁰⁰	15 ⁰⁰
5-ша			18 ⁰⁰	18 ⁰⁰
6-ша			21 ⁰⁰	21 ⁰⁰
7-ша				00 ⁰⁰
8-ша				3 ⁰⁰

Витрата кукурудзи в розрахунку на суху речовину за три тижні відгодівлі дорівнює 16-18 кілограмам на голову.

В кінці 3-го тижня відгодівлі відгодованих гусей відбирають для забою. Готові для забою гуси важко дихають, малорухливі, володіють запалими очима і білуватим дзьобом. Гусей, які не досягли подібного стану, затримують на відгодівлі на кілька днів до виникнення у них відповідних ознак.

При дорощуванні гусенят, у 77-денному віці, протягом 3-х тижнів у вдалось досягти забійних кондицій, а після примусової відгодівлі протягом 21-23 днів отримати від них м'ясо, жир та велику жирну печінку. Суттєвої різниці за результатами примусової відгодівлі птиці, залежно від годівлі її в підготовчий період, не виявлено (табл. 2).

Таблиця 2. Результати відгодівлі гусенят на велику жирну печінку ($M \pm m$), $n=30$

Група	Середня маса печінки, г/голову			Середня маса тушки, г/голову		
	Залежно від статі		По групі	Залежно від статі		По групі
	♂	♀		♂	♀	
I	382±23,8	368±31,2	375±24,6	7125±125	5874±187	6499±154
II	425±29,4	406±24,3	416±35,7	7762±136	6328±161	7047±147

Встановлено, що примусова відгодівля гусей в віці 12-15 тижнів на жирну печінку з додаванням до раціону 0,1% сухого препарату свинячої жовчі сприяла збільшенню маси печінки на 10,9% в цілому. Зокрема в гусаків маса печінки зросла на 11,3%, тоді як у гусок на 10,3% порівняно з контролем.

Схожа ситуація спостерігалась і за динамікою живої маси гусей. Так у гусаків середня маса тушки в дослідній групі була на 8,9%, а у гусок на 7,7% більше за контрольну групу. В середньому, по групі даний показник був кращим у дослідній групі на 8,4%.

Список використаних джерел.

1. Івко І.І., Рябініна О.В., Горбаньов А. П Технології примусової відгодівлі водоплавної птиці залежно від консистенції та складу використовуваної кормової суміші. Науково-технічний бюлетень. ІТ НААН України. Харків, 2010. № 102. С. 276-286.
2. Івко І.І. Вирощування, утримання та відгодівля водоплавної птиці. Інститут птахівництва НААН України. Бірки. 2014. 116 с.
3. Свеженцов А.И., Горлач С.А., Мартиняк С.В., Цвигун А.Т. Комбикорма, премиксы, БВМД для животных и птицы. Справочник. Днепропетровск: АРТПРЕСС. 2008. 412 с.
4. Цвигун О.А., Цвигун А.Т., Блюсюк С.Н. Биологические и методические аспекты распределения и использования энергии в организме животных. Сборник научных трудов. Зоотехническая наука Беларусь. Жодино. Т 46. Номер 2. 2011 С. 188-194

УДК 638.162.3

Bartosz Luboń, Ewelina Berbeć, Agata Kuklińska, Bartek Matyjewicz, Mikołaj Sadek

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Biologii i Hodowli Zwierząt, SKN Apis, Wrocław

BADANIE WYBRANYCH PARAMETRÓW MIODÓW POCHODZĄCYCH Z RÓŻNYCH ŹRÓDEŁ

Praca ma na celu sprawdzenie, czy w miodach występują odchylenia od norm, a także kontrole podstawowych parametrów fizykochemicznych miodów, możliwych do nabycia przez konsumentów. Badanie prowadzone jest w trosce o nabywców miodu, w ramach kontroli czy jakość miodów jest dla nich satysfakcjonująca.

Przedmiotem badań były 2 wybrane odmiany miodu: lipowy i wielokwiatowy, które opisane są literami L i W. Pochodziły one z 3 różnych źródeł. Pierwszą grupę stanowiły miody z losowo wybranych pasiek z certyfikatem ekologicznym z terenu całego kraju, były to miody oznaczone literą E. Drugą – miody dostępne w losowo wybranych supermarketach, do których przypisano literę H. Trzecią natomiast miody kupione bezpośrednio od wybranych pszczelarzy opisane literą P. Każdą próbę analizowano 3 krotnie, stąd ostatnim symbolem opisującym miód jest cyfra mieszcząca się w przedziale od 1 do 3.

Wartości między grupą P (pozyskaną od pszczelarzy) i H (zakupioną w supermarketach) okazały się statystycznie różne (na poziomie istotności 0,01095). Grupy E i P (poziom istotności 0,18), oraz E i H (poziom istotności 0,22) są statystycznie do siebie podobne. Pomiedzy stopniami kwasowości w rodzajach miodu L (Lipowy) i W (Wielokwiatowy) odnotowane istotne statystycznie różnice (poziom istotności 4,95•10⁻⁷).

Stopnie kwasowości ogólnej, służą jako podstawowy wyznacznik zafałszowań miodu. Wszystkie badane próbki znajdowały się w wartościach referencyjnych i zgodnych z obowiązującą normą.

Podczas analizy statystycznej zawartości wody w miodach, określono statystycznie istotne różnice w wynikach między grupami E i P (poziom istotności 0,0105), a także H i P (poziom istotności 0,0186). W grupach E i H nie zaobserwowano statystycznie istotnych różnic (poziom istotności 0,844). Zawartość wody pomiędzy rodzajami miodów L i W nie różni się w sposób statystycznie istotny (poziom istotności 0.544).